

REVISTA ORĂŞTEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele să plătesc înainte.

Să reluăm lupta!

Caută și vei afla,
Bate și ti-se va deschide.

(*) Mulți dintre noi vor fi crezând,
că aceste cuvinte cuprind un adevăr
neresturnabil.

Se află însă printre noi, cu toate
acestea și de aceia, cari stau la Indo-
eală asupra acestui adevăr, și cari, pen-
tru a se convinge, au întreprins tot ce
le-a stat în putință, dar la urma urme-
lor s-au bucurat că nu s-au trezit într'o
stare și mai tristă decum a fost aceea,
în care s-au aflat mai nainte.

Vor fi având și cuvintele acestea
adevărul lor, nu însă în tot timpul și
în tot locul.

Să aplicăm, de exemplu, aceste cu-
vinte față de noi și stăpânitorii zilei, și
să mânecăm dela cele dintâi: „Caută
și vei afla”.

N'am căutat oare noi Români, de
când ursuți am fost de soarte ca să
avem de stăpânitori pe „atotputernicii”
de astăzi, toate căile legale, că doar
vom afla într'înșii modul prin care împreună
să conlucrăm pentru mărirea și
înflorirea acestei patrii, pentru ca împreună
să o apărăm, la timp de lipsă,
contra ori-cărui inimic, ce ar culeza să
se ridice asupra noastră, și în schimb
n'am cerut alta, decât să fim egali îndeptățiti,
unii ca alții să ne bucurăm
de privilegiile ce patria ni-le dă în
schimbul dărilor grele, la care cu toții
egal contribuim, dar înzadar au fost
toate aceste încercări ale noastre, căci
în inimile și sufletele lor întunecate de
sovinism nebun, răsunet — n'am aflat.

Fost-a timpul, când Români din
Teara-Ungurească aveau reprezentanții
lor în parlamentul țării, cari își ridicau
glasurile lor pentru egala îndreptățire a
tuturor popoarelor ce locuiesc această

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-data 7 cr., a 2-a oară
5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru insertiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăştie (Szászváros).

teară, de-a ni-se măsura și nouă cu cupa
cu care lor se măsură, dar răsunet —
n'au aflat, ci batjocuri fost-ai siliți să
îndure dela aceia, cari, nu cu mult înainte,
încă au luptat pentru aceleași
drepturi cetățenești, pentru cari noi luptat-
am și luptăm și astăzi.

Dar nu numai că nu am aflat la
stăpânitorii zilei ceea-ce am căutat, ci
am fost și suntem și mai vîrstos perse-
cutați pe toate terenele vieții noastre
publice și naționale.

Siliți au fost deci, ca să părăsesc
acel parlament, în care glasurile lor nu
au fost auzite și legile se croiau numai
în interesul lor și spre nimicirea nemâ-
ghiarilor și îndeosebi a noastră a Ro-
mânilor.

Unica lege umană — croită cu con-
cursul deputaților români — numită
egala îndreptățire a tuturor naționali-
tașilor, literă moartă a rămas și nu se
mai aplică nici într'un loc și nici într'un
cas. De aci și urmat apoi pasivitatea
noastră absolută în afacerile țării.

„Bate și ti-se va deschide”.

Cercat-am noi Români și această cale.
Grupatu-ne-am cu toții într'un par-
tid, așa numit național, datu-ne-am si-
lința, ca toți Români de bine să fie
membru ai acestui partid și să conlucre-
cu tot zelul și cu abnegație pentru
marea cauza națională.

Stabilitu-să la 1881 un program, în
înțelesul căruia aveam să ducem lupta.

Ales-am din sinul partidului un pre-
ședinte și un comitet, care a fost în-
sărcinat cu convocarea de «Conferențe
și adunări naționale», în cari cu toții
să ne sfătuim, că în urma multelor ne-
deprești ce ni-se fac din partea stă-
pânitorilor zilei, ce căi sunt de între-
prins, prin cari să punem odată capăt
destrăbălărilor ce domnesc în țeară.

Luat-ai cu sutele parte la aceste
conferențe și adunări, și decisu-să în-

tr'una din acestea, redactarea unui »Me-
morand«, care să fie asternut M. S.
Monarchului, făcându-i se printr'insul
cunoscute toate nedreptățirile noastre.

Tot spre acest scop însăși tinerimea,
fala și mândria noastră, a redac-
tat o »Repliță«, care a fost distribuită
în mii de exemplare popoarelor culte,
pentru a se convinge despre ilegalită-
țile ce se comit față de noi de către
îngămății nostri compatrioți maghiari,
din care causă persecutată a fost și ea,
și silit a fost, cel mai zelos și mai activ
dintre ei, ca să iee lumea în cap.

Pentru asternerea »Memorandului
la M. S. Monarchul, alesu-să din sinul
nostru o deputație, care să meargă
să bată la ușile M. S. Impăratului, să
i-se deschidă, dar pusu-ni-sau pedeci
și în această cale a noastră de către
puternicii zilei, și pornită au goane și
mai turbate contra comitetului nostru
național, și aruncăți au fost cu toții în
temnițe cu anii, dintre cari o parte au
preferit exilul, siliți fiind să părăsească
căminul lor.

Dar mulțumiți am fost în sufletul
nostru, că și dacă nu ni-sau deschis
ușile, ne-am împlinit fiecare constiențios
datorința de Român.

Zile de mărire, zile, cari vor fi scrise
cu litere de aur în istoria neamului
românesc, fost-ai aceste zile pentru
noi toți.

Dar, durere, căci tocmai atunci,
când mai mult ca ori și când au fost
strinse rîndurile noastre, când ochii în-
tregei lumi erau așintiți asupra noastră,
și cu simpatie ne priviau toate popoarele
culte, duhul răsăritării sălașluită-să
între conducătorii nostri, și lătitu-său
între ei neînțelegerile, începând unii a
trage într-o parte, ear' alții într'altele,
desbinându-se astfel ei între ei, cari
împreună au muncit pentru a neamului
mărire, și împreună au suferit osânde
grele dictate de stăpânitorii nostri, dând

astfel prilegiu dușmanilor nostri ca să
se bucure, și ușurându-le prin aceasta
totodată și diavoleasca lucrare de a ne
despoia și mai mult de drepturile ce
ne compet. Făcutu-său unii pe alții
trădători, încât n'a fost unul dintre
dînsii care să nu fi fost atins de acest
rău dintre frați.

Ce rușine, ce pagubă pentru nea-
mul nostru!

Dar să punem vîlul uitării peste
acesti ani din urmă, de tristă aducere
amintă, și, grupându-ne earăsi cu toții
la un loc, mic cu mare, tinér și bîtrân,
să intindem unul altuia mâna frătească,
și cu un trup și-un suflet să reincepem
lupta dela firul la care ea a fost între-
ruptă, căci acum mai mult decât ori-
când se impune aceasta fiecarui Român
adeverat, ca cu o zi mai nainte
să ajungem la isbândă, pe a cărei cale,
afără de D-zeu, nu este ființă ome-
nească ca să ne poată împedeca.

La stăpânitorii zilei nu mai avem
ce căuta, căci nu este nimic de aflat,
nici vom cerca să mai deschidem, căci
earăsi ni-se vor pune pedeci.

Tinerimea noastră este de nou bat-
jocuri, biserică din nou amenințată,
poporul stors până la măduvă, și noi,
noi stăm locului parecă am fi amorti-
ți, aproape nici un semn de viață.
Aceasta nu mai poate și nu este iertat
să mai dainuască.

Să ne grupăm cu toții și uniți în
cugete, uniți în simțiri, să purcedem!
D-zeu cu noi este și lupta noastră
sfântă și dreaptă este.

Poporul ne îndeamnă la fapte și
vocea poporului este vocea lui D-zeu!

La o parte cu șovorii!

Alegeri municipale. Săptămâna acea-
sta s-au făcut alegeri pentru membri în
congregația comitatului Arad. Deși s-au pus
toate pedecele pentru ca Români să nu poată
fi aleși, totuși, după o luptă bărbătească și

adresat, fiind și ele creaționi de ale naturei,
vor primi cu răceală rugarea! Dar... de
astă-dată m'am înșelat în presupunerile mele,
căci m'am convins, că inimile generoaselor
doamne, domișoare și domni sunt dotate
cu atâtă căldură de binefacere, că n'au re-
mas nepăsătoare la strigătele desperate ale
nenorocitorilor incendiștilor!

Si nici că se poate altfel, generosi con-
tribuienți. Da, aici veți avea de sigur o ră-
plată nu din partea săracilor ci din partea
lui Dumnezeu, pentru că ati alinat suferințele
atâtărenorocitorii. Prea erau cu evlavie ro-
stite cuvintele de mulțumire și de bine ce
implorau pentru voi, prea căuta lumea cu
pietate spre icoanele sfinte ale bisericii unde
s'a făcut distribuirea, ca și când ar zice:
»Doamne primește rugăciunea noastră«,
— ca Dumnezeu să nu-i fi ascultat și ca în
urmă să nu trimite bine și asupra voastră.

Să ajutăm pe cel sărac după cum ne este
posibil! Să oprim lacrămile lor, și atunci
înțelesul cuvintelor scoase din profetiile lui
Eremia, cap. 2 vers 20: »Dumnezeu cerul,
acela ne va ajuta nouă«, ne va fi recompensat.

Hătag, în 9 Noemvrie 1898.
„Boule de neige”.

FOITA „REVISTEI ORĂȘTEI”

Focul dela Streiu-Săcel.

Dedicăție contribuvenilor la colecta „Boule
de neige.”

Dar uite... uite! Ce frumos.. Dacă n'ăști
că numai de câteva momente semiluna
apusese după dealuri, aş jura că lumina ce
o vedeam în partea opusă, este un răsărit
de soare din diminetile încă în noapte a
zielor de vară! Ce frumos, ahl ce frumos...
Să posed un asemenea tablu cu peisajul în
fața căruia mă găsim, era o dodină de a
mea, la care atunci m'am gândit indată...
Cătă poesie cuprindea acel peisaj pe care il
priveam cu atâtă placere...

Noaptea se lăsa din ce în ce asupra oră-
selului nostru, ear' lumina dinspre partea
aceea creștea paralel cu întunericul. Fel și
fel de motive, la cari atribuam acest fenome-
nul, îmi desfău prin gând. Si ca și când
cineva mi-ar fi spălit că nu e nici una din
toate presupunerile mele, am plecat dela
tereastră. Am plecat cu gândul, că de sigur
astronomii învețăți ne vor explica în curând
acest nou fenomen.

Dar' abia mi-am întors privirea dela acel
peisaj luminos, când o tristă și sinistră idee
m'a deslușit pe deplin. — Acea roșeață pro-
vine din altă cauză, mi-am zis. E poate
focul care o produce... Da, da, cu siguranță
acolo... arde!

Nu, nu mai e frumos, nu mai îmi place,
detest acel peisaj! Si dacă ar fi fost un ade-
vărat tablou, cu furie aș fi tras cu penelul
dungi late peste roșeață aceea provenită nu
dela blândelete raze ale lunei, nici dela bine-
cuvântatele raze solare, ci dela mistuitoarele
flacări căror jertfă a căzut atâtă lumel.

Si ce rece și puternic vînt prietenul fo-
cului, sufă afară. Par că s'au vorbit să
priviuască atâtă răutate în astă-seară. Ear' apă,
apă, dușmanul focului, e de sigur prea slabă
ca se remănă victorioasă față cu limbile de
foc, ce vîd, iau dimisiuni tot mai mari.

Simțiam că eram în odaia agreabilă încăl-
zită de departe de ori-ce pericol, dar gândul
și privirea erau întinse spre locul desastrului.
Par că auziam trăsnind grinzile caselor, tipe-
tele desperărilor jertfe: a mamei ce și strigă-
tau copilași, răcnetele animalelor cuprinse
de groază sau tipele desnădăjuite după
ajutor a vre-unui bolnav... și vîl nu-l aude
nimeni, flacările îl încunjură, îl înecă, îl
prăjește, moare săbermanul... Ce aspect lugubru...
Cruzii copilași ce înainte cu câteva momente
numai durmeau dulce fară griji în caldul lor
leagăn, acum sunt tirăti, goi în asprul vînt
de iarnă fără nici o milă! Imi venia să-i ri-
dic, să-i culc ear' în cárpele lor, dar... prea
eram departe, nu puteam face nimic...

In fine și lumina dispăruse. Numai tipe-
tele îngrozite nu cred să aibă sfîrșit în întun-
ericul nopții, ce acum e deplin domitor
pe satul ruine...

Inchipuirea mea era o tristă realitate, căci
a două zile aflatam că într'adevăr lumina pe-
cer, care a fost observată și de altă lume,

a provenit din pricina unui incendiu groa-
nic, întemplat în — Strei-Săcel de lângă Că-
lan, în iarna anului 1898.

Si-a mai trecut câtăva vreme. Gerul era
în creștere, crivețul, puternicul rege al vînturilor
sufia rece și tare; a suflat deci tărie
în răcele apei. Ear' apa primind în sinul ei
două proprietăți noi și trebuie să se întă-
rească și să se răcească, adeca să se prefacă
în ghiață. Eată solul înghețat, apa înghețată,
dar de sus cade dea nu știu a căteva ediție
de fulgi de zăpadă, conduși prin vîzduch
tot de gerosul criveț. — Si voi bieți nenoroci-
ți cum gemeti de frig și foame alătura
de ai vostru copilași. Si cum acela care agno-
sește avereia știe să o prețuiască mai bine,
mai dureros e faptul că din bogat ai ajuns
sărac. Lacrămile acelora sunt mai ferbinte,
cu toate acestea nu pot încălzi nici măcar
mănușilele sleite a mititeilor lor copilași, ce
își întind brațele spre mamele lor în formă
de rugăciune. Atunci mamele se simt mai
nenorocite, că nu pot stîmpăra foamea și
frigul mititeilor și... bogatul de ieri, —
astăzi un biet sărac, pornește la cărsite. El, cu
ochii inundati în lacrămi cărește mult și
își dă puțin.

Eram foarte miscată când o incendiată
tocmai îspări descrierea negrei sale vieți.
— Ce să-i fac, cum să o ajut?.. O întrebare
la care răspunsul: ban se potrivește
mai bine — Da, să adun bani!!!

— Dar' ce frig, ce răceală, — am zis
în momentul când am lansat circulare.
— Cine știe dacă natura fiind atât de rece,
oare nu cumva și persoanele căror m'am

adresat, fiind și ele creaționi de ale naturei,
vor primi cu răceală rugarea! Dar... de
astă-dată m'am înșelat în presupunerile mele,
căci m'am convins, că inimile generoaselor
doamne, domișoare și domni sunt dotate
cu atâtă căldură de binefacere, că n'au re-
mas nepăsătoare la strigătele desperate ale
nenorocitorilor incendiștilor!</p

vrednică de toată lauda, Români au reușit în cele mai multe locuri. Așa de exemplu la *Siria* au fost aleși 5 Români, la *Agris* 4, la *Butean* 3, la *Pâncota* 3, la *Berzova* 4, la *Radna* 1, la *Curticiu* 1, la *Ternova* 1, la *Sântana* 1, la *Cintei* 4, la *Halmagiu* 5, la *Otlaca* 3, la *Totvărădia* 2, la *Drauț* 1, la *Sovîrșin* 1, la *Petris* 2, la *Vîrșand* 1 și la *Iosăsel* 1.

Atâtă după știrile primite până acum.

De interes e, că în unele locuri Nemții s-au retras dela vot, iar unde au votat, au votat cu Români.

Congresul internațional al studenților, s-a deschis Dumineca trecută la *Turin*. Printre multele universități ce sunt reprezentate la acel congres, sunt și cele din București și Iași. Primirea studenților români a fost foarte călduroasă din partea studenților italieni. Alături de standardul italian fălsăia cel românesc. S-a votat o moțiune, care îndreptățește aspirațiunile naționale ale Românilor din Ungaria. De vicepreședinte al congresului a fost ales dl *Lucian Bolcaș*.

Ei despre ei.

Ca să vadă și cetitorii nostri ce scriu compatriotii nostri maghiari despre ei însăși, lăsăm să urmeze unele scrisoare ale lui «Budapesti Hirlap» din 13 n. l. c.

Eată ce scrie numita foaie:

»Dacă face omul o privire asupra acestui frumos oraș, care se desvoală într'un chip frumos, care se desvoală într'un chip uimitor, se umple de mândrie: este acum ceea-ce n'a fost de sute de ani, din nou capitala Ungariei, nu numai după nume, dar și în realitate. Dintre cele 6—7 sute de mii locuitori, cari bărbătești pe străzi, abia se află atâtă, căci și au văzut înainte de astă cu 60—70 de ani, adecă 150 de mii, cari să nu știe ungurești. Si tot cam atâtă sunt și de aceia, cari nu știu altă limbă decât ungurească. Câte teatre pompoase are, acelea sunt toate maghiare. Chiar acum sunt 60—70 de ani, de când o trupă maghiară, numai din grație a fost lăsată să dea căteva reprezentări, în teatrul vestitei cetăți, care atunci era nemțesc. Câte școale are orașul, în vre-o căteva limbă de propunere e cea maghiară. Aceasta este un lucru urias față de trecut.«

Incepe apoi să zise: Incepe apoi să zise, că pe străzi, dacă voiește cineva să dea de vre-o inscripție nemțască, atunci e silic să caute foarte mult, pe când înainte de aceasta numai cu 30 de ani, trebuia să cauți după cele maghiare. Când bătrâni de astăzi erau studenți, nu se auziau nicăieri altă limbă de căt cea nemțască. Si astăzi, ce deosebire! Azi nu numai că nu se mai folosește de altă limbă de căt cea maghiară pe la toate oficiale publice și de stat, dar chiar și numele funcționarilor se maghiarizează.

Si în modul acesta preamărește orașul și nația ungurească, care într'un timp atât de scurt, a știut să se ridice la aşa grad, încât atrage asupra sa uimirea tuturor.

După toate acestea, zice foaia numită, ar crede omul, că aici lucrurile merg de mi-

nune, că cu toții privim la un falnic viitor, și că urmând pe această cale, în timp de 50 de ani, numărul Maghiarilor s'ar îndoia.

Dar nu e așa, căci dacă un străin s'ar rătăci pe aici, și ne-ar întreba despre starea adevărată în care ne aflăm, am fi săliți, că în loc de a-i spune lucruri îmbucurătoare, să-i istorisim lucrurile cele mai însăpătătoare.

I-am pune înainte o vorbire din partea opoziției, ori chiar și zece, din lupta ce devințe acum (între părinții patriei) și s'ar convinge dintr'insa, că Ungaria și ea mai ticăloasă teară, că suntem poporul cel mai apăsător din toată Europa, că din viața noastră publică s'a pierdut ori-ce urmă de onoare și disciplină, și acestea toate, fiindcă partidul ce ne cărmuese, este compus din astfel de oameni, cari despăgubesc țara în modul cel mai nimese. Suntem certați noi între noi, neîmpăciuitori, suntem certați cu Austria, aproape inecați; că ce dușmană ne este propaganda română, atât de aici, că și de dincolo, aceasta nu trebuie să o mai spunem, pe urmă mai vine asupra noastră și chestia cu statuia lui *Hentzi*. Si oare nu se învîrte și această chestie într'acolo, ca să aducă rău asupra noastră?

Lucrul stă aproape acolo, că să ieşim în lumea largă și să strigăm: Unde se mai află cineva, cu care ne-am putea certa pentru ceva?

Acestea toate par că o glumă, dar de fapt așa este.

Dacă nu ne vom întoarce oarecum pe altă cale mai dreaptă, ne putem aștepta la ori-si-ce lucru fatal pentru întreaga țară.

În urmă sfîrșește cu următoarele:

Tuturor, și minorității, și majorității, și ocăruii, și opoziției nu se poate da drept, și dacă să nu aibă nimenea, să nu aibă nici chiar — Ungaria. Aceasta e astăzi starea în această frumoasă teară, în această înfloritoare cetate.

Dacă ei însăși scriu astfel de lucruri despre ei, și recunosc că nicăieri în lumea largă nu mai au nici un prieten, ce să zicem noi și ce să zică străinii din alte țări despre dinșini?

De-astă-dată nu mai adaugăm nimic delă noi, ci ne indestulim cu cele scrisе de ei.

Ce va mai fi, vom vedea!

Paiu'-l văd dar' bârna nu!

Jidănașii nostri au început să scrie prin foile lor, că — uite, membrii Reichsrath-ului din Viena în loc să lucreze ceva se iau la ceartă, la înjurături, ba ajung chiar până la amenințări cu pumnul, și nu văd, că ei însăși au ajuns într'o stare, de nu mai știu nici unde le stă capul.

Toate partidele din teară, afară de mămeluci lui Bánffy, lucră din răspunderi pentru restituirea guvernului actual, sub cuvânt că calcă legile țării (Ce bine că văd și ei!), și că comite nenumărate brutalități și corupțuni.

Care cum ia cuvântul, se năpusteste cu furie asupra lui Bánffy și mămelucilor lui, atacându-i într'un mod foarte vehement și adresând cuvinte ofensătoare asupra persoanelor lor.

Bánffy, cu toate acestea, nu se abate dela

hărțuiau cei doi frați! Vlad tot da în cap lui Ion, că cu dreptatea nu-i pricopseală. Așa într'o zi Ion zise: Ce tot vreau, frate, să mă orbești? Aidem să întrebăm și pe cei mari. Vei auzi și dela ei că dreptatea e mai bună de căt nedreptatea. Plecară oamenii nostri și merseră la archiereu. Acesta, luat de scurt, mai tuși, mai ocoli, dar în cele din urmă spuse că tot cu nedreptatea să pricopsește omul. Merseră la boierii divanului. Si acestia spuseră că dreptatea este bună pentru aceia cari n'au nimica, ear' cel-ce are, și merge mult mai bine cu nedreptatea, Ion tot nu se lăsa și merseră și la împăratul. Ce focul zicea Ion. Împăratul să închină toată lumea. Doar n'io ținea și el cu nedreptatea! Împăratul, după ce i primi și-i ascultă, rămase pe gânduri, apoi le răspunse: De, băiețil dacă ar fi cu dreptate cum am cotropit noi pe cei cu împărtășii mai mici? Tot nedreptatea este doamnă lumii, cine poate oase roade, cine nu nici carne moale. Căstigă Vlad pe Ion și se întorceau acasă. La un pod peste un lac se opriră să mănânce ceva. Vlad văzând niște răte străine, prinse una și o tăie. Apoi aprinse foc, o jumuli și o puse în frigăre. Fapta lui Vlad nu plăcea lui Ion și acesta începă a-l mustre. Vlad îl isbă cu frigăre peste ochi atât de tare, încât îl orbise. Apoi plecă și lăsa pe frate-său singur. Ion se așeză la capul podului. N'avea de căt un toiac și un urciu. Cine trecea, de-l lăsa înima, și arunca căte o bucatură, lângă pod era un copac, ear' noaptea bietul orb, de frică să nu-l rupă cânii, se suia și dormea în copac. Podul, cum am spus, era peste un lac mare și plin de trestie.

Noaptea, pe când sta orbu 'n copac, auzia cloicotind apa, apoi mare sgomot prin tuful. Căcătară cocoșii, totul să linisti. Așa

calea apucată, și nu prea se vede că are temere de resturnare, deoarece mămelucii și compun majoritatea, bucurându-se și ei de oala cu carne la care au ajuns, căci la casă Bánffy ar cădea, nici ei nu ar avea altă soartă, decât a stăpânului lor. Deci, cugă ei, ținem morțiș la el, ori mergem bine, ori nu, și apoi de va fi să se prăbușească el, Bánffy, apoi ne prăbușim cu toții.

Si aceste lucruri pe zi ce merge, devin tot mai vehemente, încât mai zilele trecute, s'a aflat un deputat, care a pășit naintea lui Bánffy, și l-a amenințat că'l pălmuește în plenul parlamentului.

Si-apoi mai vorbesc și ei de Austriaci!

Numai că noi Români, chiar de s'ar prăbuși acest guvern, și ar veni altul, tot nu putem aștepta nici un bine, fiindcă care cum ajunge la putere, în loc ca să schimbe acest sistem putred de guvernare, apucă și el tot pe căile înaintașilor sei.

Să-l purtăm de-acă nainte!

Stim cu toții, căne nedreptări și batjocuri am fost și suntem săliți noi Români să îndurăm dela slugile guvernului »impănat«, din pricina că avem curagiul ca să purtăm și noi pe piepturile noastre scumpul și mădrul nostru tricolor.

De căte-ori acestea fiare, în piele de om, nu s'au năpustit asupra noastră, și cu amenințări și cu injurii cele mai dejosoitoare, au rupt cu mâinile lor nelegiuite, acest scump tesaur de pe piepturile acelora, cari au avut curagiul a ieși în public cu el.

Făcutu-sau apoi recursuri peste recursuri contra acestor obraznicii gendarmerești, fără că să fiost trași la răspundere, ba, ce e mai mult, la urma-urmelor tot *hopul de pagubă* a fost silit să tragă cea mai scurtă; ear' ei, căci trași-impins, au putut sără trică repeta această faptă ticăloasă sără să li-se miște barem un fir de păr din cap.

Așa apoi au luat-o pe calea aceasta înainte, și unde vedea vr'un Român sau România purtând acest tricolor, săriau asupra lor și li-l smulgeau, mai făcând și arătare contra lor, că, vezi Doamne, au demonstrat contra statului, prin purtarea acestor »străine« colori.

Astfel au pătit la un tîrg niște Moaște, contra căror s'a introdus și cercetare și au fost pedepsite de către prim-pretorul comitatului.

Contra pedepsei a făcut recurs, dl Dr. Zosim Chirțop, adv. în Câmpeni, la vice-comitele comitatului Turda-Arieș, Dr. Betegh.

Zilele acestea i-s-a comunicat dlui Zosim Chirțop, că cu data de 6 Oct. n. a. c. vice-comitele a adus o hotărîre, prin care nimiceste pe ceea ce prim-pretorului și declară de nevinovate pe Moaște, dintre cari numește pe Maria Clocea, pentru purtarea tricolorului.

Căci, zice în acea hotărîre dl vice-comite, Maria Clocea și soții au folosit acel tricolor străin (Vesi, vesi, adecă tot și străin) numai ca pantă în cosă și numai ca completare la podoaba îmbrăcămintelor și astfel fapta lor nu se poate socoti ca demonstrație contra statului.«

Binel zise marele drac. Să vie altul Veni al treilea.

Eu, spuse acela, am dat peste o turmă de oi, pe care o stăpâneau trei ciobani de doisprezece ani. Se uniau între ei de era drag lumii să-i văză. Că am intrat între ei, am pus zizanie. Pe unul l'au ucis, acum ceiai alături do se bat pe moarte că nu-și pot împărți turma, oil'e-s risipite. Eu stau și mă strîmb de răs cu totul să nu pot împărți o turmă în două.

Bine fiu! Mergi de urmează tot așa.

Veni al patrulea.

Dar' tu ce ai să facă, chiorule? il întrebă mai marele lor.

Eu, răspunse acela, de năcaș că sunt chior, unde mă amestec, toti oamenii chiorăsc și orbesc. Am pus zizanie între doi frați. Am tăcut pe unul, care ținea cu strămbătatea, să arză ochii celuilalt, care ținea cu dreptatea. I-am plimbat până la împărătul, la acesta îmi era teamă c' o să intre. Dar' tocmai se întemplat de cotropise împăratul pământul altuia mai mic, și i-a fost rușine să spue că în lume merge mai bine cu dreptatea. Ca să vă încredințați, orbul săde toată ziua la capul podului acesta.

Bine, prea bine, strigă marele drac. Dar' schiopul unde este?

Atunci veni și schiopul, șontic, șontic.

Eu, intunecate stăpâne, zise el, să se desbină între un preot și o preoteasă. Că p'aci să fugă preoteasa, când se pune preotul pe rugăciuni și tămăeri, așa că n'am mai putut să mai răbesc la ei.

La palangă, schiop nevoiaș! strigă mai marele lor. Si îndată-l apucări mai mulți draci și începură a căra în bietul schiop, fiecare pleșcindu-i pelea. De odată începă a sbiera:

Așadar' totuși s'a aflat și între șoviniștii nostri unul, care permite purtarea tricolorului. Dar', lucrul naibii, și acesta numai așa, dacă il purtăm numai ca podoabă a îmbrăcămintelor, dar' nu și ca simbol al credinței noastre.

Fie deci și așa, să-l purtăm deci cu toții, cu mic cu mare, să-l poarte țăranele noastre în cosă, să-l poarte călușerii nostri pe bătele lor și la zurgăluă.

Roșu-galben-vânăt (albastru) sunt colorile din cari este compus mădrul nostru tricolor.

Dar' cine va putea să stăngă în noi acel *foc roșu*, care ne strâbate inima după libertate și al patriei amor, și cine va putea să tagăduiească, că nu vom avea și noi Români un viitor *auriu ca soarele*, sau să ne despoie de *credința* ce-o nutrim pentru scumpa națiune și căreia neintrerupt credincioșii vom rămâne, până în ultimele momente ale vieții noastre.

Sus deci tricolorul român, să-l purtăm cu toții în ori-ce timp și loc, și barem numai ca podoabă a îmbrăcămintelor noastre, și dacă vor mai cetează slugile guvernului să se apropie de el, să facem arătare contra lor, căci nu credem, că dacă se află un vice-comite, care să declare că print'insul nu demonstrăm, să se afle și de aci înainte alții de aceia, care să ne opreasă.

Așteptăm acum, ca și comanda gendarmeriei să-și tacă datoria față de aceia, caru au cetează la rupe de pe piepturile femeilor tricolorul nostru, cu atât mai vîrstă, că n'au avut nici un ordin și nici o imputernicire la aceasta, și că în suși vice-comitele n'a aflat nici o vină în purtarea lui.

Vom vedea!

Pedeapsa lui Luccheni.

Joi în săptămâna trecută, Luccheni, ucigașul M. S. Imperătesei-Regine Elisabeta, a fost osândit de către curtea cu jurați din Geneva, la *temniță pe viață*.

După ce dintre jurați s-au sortiți cei 12 care au avut să aducă verdictul, Luccheni a fost adus în sală, între doi gendarmi.

După ce jurații au depus jurământul, președintele a întrebat pe acuzații, dacă voiește să aibă și un tălmaciu, la ce el a zis că da, și așa apoi a fost chemat și tălmaciul, care încă a depus jurământul.

Actul de acuzație a fost citit în limba franceză. Luccheni, cu toate că stie bine franceză, mereu zicea că el nu poate nimic, și astfel tălmaciul și spunea cele cete în limba italiană.

berto, și astfel Imperăreasa nu i-ar fi căzut victimă.

Dar și așa se va afla el altul care va pune capăt și vieții regelui Italiei, Umberto. Unealta cu care a săvîrșit atentatul încă i-să arătat, pe care a recunoscut-o și a mai adusă încă, că ea n-a fost ruptă înainte de săvîrșirea crimei, ci cu vîrf.

A spus mai departe, că și zilele principale de Orlean sunt numărăte, și că cel mult într-un an de zile se va dovedi și aceasta.

Ca complice al lui Luccheni a fost arestat și un individ cu numele Martinelli, care încă a fost ascultat, spunând că el n-a stat în nici o legătură cu Luccheni, dar fiind rugat de dinsul că să-i facă un mânăr pentru pilă, i-a făcut, fără încă să stie ce vrea se facă cu ea.

La urmă fiind ucigașul încă odată întrebă, că ce l-a indemnăt la aceasta, a răspuns că sărăcia.

După aceasta tribunalul s-a retras, și după puțin timp eără a apărut, aducând la cunoștință, că jurații unanim condamnă pe Luccheni la închisoare pe viață.

Ucigașul, când a fost dus din sală, a strigat: „Trăească anarchia! Moarte aristocrației!“

CORESPONDENȚĂ

O rectificare.

Asupra decurgerii actului sfintirii de biserică din Certejul-sup., întemplat în acea zi, în care despărțimentul VIII. al »Asociației« și-a ținut adunarea generală, s-a publicat în »Tribuna« din Sibiu un raport, care, după cum ni-se împărtășește, este cu totul contrar celor petrecute cu acea ocazie. Pentru restabilirea adevărului, suntem rugați cu stăruință, ca să publicăm următoarele, întocmai cum le-am primit dela corespondentul nostru.

Certejul-sup., Oct. v. 1898.

Domnule Redactor!

In nrul 228 al »Tribunei« din Sibiu, un raportor a imbrăcat haină lungă de femeie și așa i-să a scurtaț mintea și a început să raporteze minciuni, deoarece nici de față n-a fost.

Mulți dintre noi au rău obiceiu, că dacă bine nu pot zice, atunci se laudă pe sine și despăgubesc pe alții, dar și până când, o prostilor, veți iubi prostia? și voi, batjocoritorilor, veți afla desfăștare în batjocură? Altcum și mai modest nu pot întreba pe stimată privitoare, care cu ochi de «buăh» a privat petrecerea dată în seara zilei de 23 Oct. n. a. c. în Certejul-superior, cu ocasiunea fierierii adunării generale a desp. VIII. al »Asociației«.

Tot Românu cult și cu prevedere a tăcut, cei din fruntea adunării gen. a desp. VIII. al »Astrei« au tăcut, fiind bărbăți cu tact și prevedere; numai d-ta »O privitoare« te faci pupăză, raportând lucruri nepetrecute. Ei bine! Răutatea inimii se vede printre rînduri. Voiesc să apari mai modest, deoarece, imbrăcând haină de femeie, dar te stim mai de demult, căci barba și mustețele se văd printre rînduri.

de fata Imperatului, căci era tinér bunul Ion. Merse el zile, săptămâni și luni printre oameni de altă limbă, până ajunse într-o țeară, unde toate femeile se purtau rase pe cap. Ce-o mai și astă! întrebă pe un trecător. Iacă ce este, și răspunse acela:

Fata Imperatului nostru a chelit, dar că nu se fătărește, Imperatul a poruncit să se rază toate femeile. Ion se duse la Imperatul și spuse că are leac de crescut părul. Imperatul cum nu mai alegea, ori-cine spunea că stie vr'un leac, îndată a fost primit. Trimbită chiar în toată Imperatia că acela care va vindeca pe fica sa de chelie, dacă va fi neinsurat, i-o va da de soție, iar dacă va fi insurat, îi va da jumătate Imperatia. Ion fu dar primit, și Imperatul îi jură că se va ține de cuvenit. Ion începă să spăla capul feței cu apă din urciorul lui.

Până a doua zi începuse să se ivă părul crescând. O spălă ear'. A treia zi puteai să apuci părul cu degetele. Mare bucurie pe față și pe toată Imperatia. Peste o săptămână fata avea cel mai frumos păr din lume, și căzând în genunchi, ceru tatălui ei să se țină de cuvenit. S'o mărite cu acela care i-a redat frumusețea.

Și Imperatul își țină jurământul.

După ce se insură, Ion se gândă la fratele lui, îl incinse dorul și trimise un om cu staferă să fie că il cartă și să se bucure vîzând unde a ajuns el cu dreptatea. Când se întoarse însă trimisul, Ion plânsă amar... Căci acela îi aduse stire, că de mult fratele lui murise în spânzurătoare pentru strimbătate.

Ioan Oprușan, pictor în Dobrogea.

D-ta »O privitoare« ai durmit pe timpul cel frumos de care au fost împărtășii Cerneienii, ear' sgomotul cel mare al mulțimii de popor, venit parte la sfintire, parte la adunare, nu te-a putut deștepta, de aceea n'a raportat adevărul, ci numai minciunile auzite de alții.

Stimată privitoare! Ai uitat proverbul în telepului Solomon, care zice: »Femeea bună de gură, e fără înțelegere și nu stie nimic. În el de aur în ritul porcului, este femeea frumoasă dar fără minte!« Eu pe deplin fiind convins, că »privitoarea« are mutră bărbătească, îi zic tot cu înțeptul Solomon: »Celu de desfaimă pe deaproapele meu, este fără minte, ear' cel cu minte tace!«

Fățănicie și minciună la culme ies din cuvintele d-tale »O privitoare«, când zici: »Uitasem să amintesc, că petrecerea a fost oprită dea de Vineri de prea on. domn protopop Vasile Pipos din Hondol«. Ori din protopop și polițist, ca să opreasă lucruri ce nu tăie în sfera lucrurilor bisericesti?! Dl preot din Certej n'a primit nici un ordin de oprire a petrecerii.

Acum te întreb eu, stimată privitoare: Au nu vezi că ești raportoare de minciuni, și apari cu o mutră bărbătească? Cum de femeiile au cunoștință despre ordinul P. On. Domn protopop din Hondol, pe când preotul din Certej, pe care avea a'l privi acel ordin, nu are nici o cunoștință?! Au acum vezi că mai bine ar fi fost să fi tăcut!

Fără genare îți spun »o privitoare«, că nu ai fost de față la acea petrecere, căci spui lucruri nedrepte când zici: »Au jucat teologi, învățători, preoteze, până în zori de zi, Domnii teologi s-au purtat că se poate de cuviincios, să incăpătă nimeni nu poate zice un cuvânt rău, afară de stimata privitoare, care nejucând n'a avut nici curțișani. Vezi ura! Domnii învățători pot zice, că au fost unul sau doi, ear' d-nele preotesc natural au trebuit să ia parte cu sfițele d-lor, căci nu le-au putut încredința stim. privitoare, dar de jucat afirmă că n'au jucat după cum stim. privitoare afirmă.«

»O sfintire de biserică fără joc!« Lumină nu este în capul D-Tale »o privitoare« sau apoi neinvitată ai luat parte (la petrecere), căci altcum ai fi în clar cu petrecerea dată în Certej din incidentul fierierii adunării generale a despărțimentului VIII al »Astrei«, ear' nu din incidentul sfintirii bisericii; ear' dacă și una și alta s'au ținut în acea zi, publicul participant nu poartă vină, ear' D-Ta »O privitoare« nu ești deamnă de a'l calomニア. O stimată privitoare, Te rog a ceta cuvintele înțeptului Solomon dela c. 14 v. 5 și te vei că.

»O privitoare« justă fiind în raportul D-Tale, trebuie să lași afară pe stimata persoană dătătoare de ordine și dela acel sfintirii, precum ai lăsat-o dela banchet și să o fi scusat zicând: A avut se-si vadă de familie, de aceea n'a putut lua parte:

De închieere o stimată privitoare îți pun la înimă înțeptele cuvinte: »Cel ce are înimă înrăutățită spre dispreț îi va fi.« Solomon c. 12 v. 8.

Unchișul.

Otelurile în China.

Când cineva pleacă în călătorii lungi, trebuie să se înarmeză cu răbdare și să nu își închipue că va găsi pretutindeni o cameră cu un pat bun de odihnă, sau măcar curat. Chiar în Europa sunt tări unde otelurile și birturile sunt foarte ciudate. Dar mai cu seamă în China trebuie să se aștepte cineva la lucru uimitor în această privință. Când veți fi dormit odată într-un hotel chinezesc, chiar dintre cele mai bune, n'o sălăiți în toată viața.

Toate otelurile chinezești sunt clădite într-unul și același fel: intrarea e prin așa zisul restaurant sau prin bucătărie, cari sunt tot deauna în față. Din restaurant sau din bucătărie dai într-o curte unde răspund unii lung de camere mici.

Întreaga clădire e construită de cărămidă, însă într-un chip așa puțin solid că nu te-ai prinde mirarea trezindu-te noaptea cu tavani în cap.

Visitați o cameră: ea nu conține de căt un cupor de cărămidă, care servește de pat. În timpul iernii, care e aspiră în China, se face focul în cupoare și călătorii streini pot foarte bine să se prăjască d-asupra lor, dacă ar fi așa nesimțitorii ca Chinezii.

Ferestrele nu au geamuri ci sunt cărpite cu hârtie.

In otelurile mari se mai găsesc prin odăi, afară de cupor, căte un scaun grosolan și uneori și căte o masă schioapă.

Ceea-ce sporește încă farmecul otelurilor chinezești este că curțile lor seamănă cu niște menagerii. În adevăr, se văd, și, din nenorocire, se aud în aceste curți, catări, măgori, câni, pisici, cămile, porci, paseri de tot soiul.

Cele mai mici din aceste animale nu scapă nici-oată de a'ți intra în odaie. Și de-ai fi numai animalele acestea, n'ar fi nimic; însă mai sunt și altele care în se facă cunoștință cu fericitor călător, precum scorpi, paianjenul lungăreț numit »o mie de picioare« și alte specii, toate veninoase.

Se poate lesne pricepe că somnul nu poate fi tocmai linșit cu aşa tovarăș la pat.

Cât despre cheblerul sau servitorul oteleului, el complecă taboul. Il vezi preum-blându-se mereu cu un servet care trebuie să fi fost odată alb și care'i servește atât pentru a sterge mesele sau păharele căt și pentru a-și sterge fruntea de sudoare când e cald sau pentru a s'il legă la gât când e frig.

Dacă, după descrierea aceasta, nu vezi simții dorință de-a petrece cătă timp într-un hotel chinezesc, atunci să știi că nu aveți inclinare pentru călătorii.

„Z. Că.“

NOUTĂȚI

Stimați domni abonați ai foii noastre, cari nu și-au achitat contul abonamentului pe anul de față, sunt de nou rugați, ca să ținevoiască a ni-l trimite căt mai curând!

Viriliștilor Orășielor. În urma conscrierii comisiunii exmise, lista membrilor viriliștilor reprezentanților orașenesci pro 1899 este următoarea: Cel dintâi e Wilhelm Binder cu dare anuală de 5945 fl. 86 cr.*), »Ardeleana« (3756 fl. 15 cr.), »Vorschuss-Verein« (3431 fl. 68 cr.), »Takarékpénztár« (2300 fl. 95 cr.), Carl Schuleri (759 fl. 33 cr.), Fried. Schuleri (575 fl. 33 cr.), Nic. Vlad (479 fl. 80 cr.*), Dr. Ioan Mihu (473 fl. 28 cr.*), Eleonora Kaess (470 fl. 69 cr.), Adolf Zeitzer (407 fl. 90 cr.*), Barcsi János (397 fl. 36 cr.*), Josef Graffius (378 fl. 66 cr.*), Fried. Schelker (362 fl. 42 cr.), Gustav Amlacher (334 fl. 46 cr.), Sároi Szabó Péter (330 fl. 41 cr.*), Antoni Sándor (305 fl. 32 cr.*), »Minerva«, inst. tip. (300 fl. 20 cr.), Mihail Zasler (299 fl. 52 cr.*), Dr. Albert Amlacher (296 fl. 36 cr.*), Biserica ev. lut. (293 fl. 27 cr.), Johann Untsch (285 85 cr.), Albert Tóth (275 fl. 79 cr.), Dr. V. Markovinovits (268 fl. 64 cr.*), Karl Hermann (260 fl. 3 cr.), Eduard Antoni (258 fl. 48 cr.), Simion Corvin sen. (235 fl. 37 cr.), Deak Gerő (228 fl. 92 cr.*).

Celor însemnați cu steluță, li se socotește darea după.

Instalarea noilor canonici ai capitulului metropolitan din Blaj, s'a întemplat Duminecă în 13 n. l. c. Actul instalării s'a săvîrșit în biserică catedrală. Exc. Sa Metropolitul, Dr. Victor Mihály de Apșa a rostit o frumoasă cuvântare, la care i-a răspuns prepozitul capitular, rev. Ioan M. Moldovan. După acesta a luat cuvântul canonicul Dr. Bunea, promițând, în numele seu și al celorlalți doi canonici, că vor da tot sprințul, toată jertfa, ce sf. biserică o va reclama dela dinși.

O faptă ce se laudă de sine. Dl Teodor Moza, preot gr.-cat. în Gruia-lung, diecesa Orășii-mari, a înființat o fundație de 2000 fl., cu scopul, ca din interesele aceleia, să se crească un băiat în internatul »Pavelean« gr.-cat. din Beiuș.

Scoala din Bărăști. Sâmbăta trecută, scoala din Bărăști a fost cercetată de dl protopresbiter trachial, Tit V. Gheaja, în calitate de inspector școlar confesional. Dl protopresbiter a adresat elevilor cuvinte părintești, îndemnându-i să asculte de părinți, să cerzeze scoala regulat, să dovedească diligință față de învățămînt și să fie supuși și să îubească pe părințele lor sufletesc, pe învățător, care se străduiește a-i lumina și a le cultiva mintea și sufletul. Dela scoala s'a dus de a cercetat biserică și casa parochială, sfâtuind pe cei de față, ca cu toate puterile să îngrijească de bunăstarea bisericii și a casei parochiale, și întrucăt se poate să nisuiască într-acolo, ca parochia, care acum de 2 1/2 ani e vacanță, să se întregescă.

Un Inceput de laudă. Săliștea (l. Sibiu) a fost totdeauna, și este și astăzi, comuna care premerge cu pilde bune celorlalte comune. De astă-dată și-a luat de scop, ca în fiecare Duminecă, să se țină căte o prelegere pentru popor, povătuindu-l pe calea progresului. Inceputul să și-a făcut Dumineca trecută, de cără harnicul farmacist de-acolo dl Dumitru Banciu. Poporul a luat parte în număr foarte mare. În Dumineca viitoare va tineea o prelegere dl Dr. Nicolae Comșa. — Bine ar fi, când despre astfel de prelegeri ni-săr vesti din toate comunele noastre!

Concert cu joc arangiază corul mixt al inteligenței din Petroșeni, Sâmbătă la 19 Nov.

n. a. c., sub conducerea dlui înv. Ioan Serb, în sala hotelului »Barcsy«. Venitul curat este destinat pentru nou edificarea bisericii gr.-or. și ajutorarea copiilor săraci din loc.

S'a dus la măciuță-sa. O întemplantă foarte jalnică i-se scrie din Oravița »Trib. Poporului«. La ziua morților (1 Noemvrie st. n.) o frumoasă fetișoară de 9 ani, cu numele Antonia Kumler, s'a dus să se roage la mormântul măciuței sale, moartă în anul trecut. A presărat mormântul cu flori, a aprins lumini de ceară și apoi împreunându-și mânuilele a îngrenunchiat pe mormânt și a început să se roage pentru sufletul măciuții. Cum însă băiatul copilă era adâncită în rugăciuni și în jale, n'a băgat de seamă că rochiță a luat foc dela flacără luminilor. Pe când au văzut-o cei din jurul celorlalte morminte, era deja prea târziu. Întreagă copila era ca o faclă aprinsă; flacără nu mai putea fi stinsă. Astfel orfană și frumoasa Tonci, rugându-se pentru sufletul măciuței sale, și-aflat moarte atât de înfricoșată. Sufletul ei nevinovat s'a dus la ceruri, la măciuță ei bună.

Din România. Alegerile municipale în România, s'au săvîrșit la începutul acestei săptămâni. După știrile ce ne aduc foile de dincolo, pretutindenea au reușit guvernamentalii

Inchisoarea lui Luccheni. Ori-câtă ne-păsare a arătat Luccheni când i-să dictat pedeapsa, totuși când a fost recondus în arestul unde a stat și până acum, a început să plângă și a zis cără directorul închisorii: »Acum s'a săvîrșit. A sta vecină singur, totuși este cea mai grea pedeapsă ce s'a adus asupra capului meu. Acum îmi este totul, dar totul indiferent. Aș dori ca căt mai curând să-mi încep pedeapsa.« După 4 zile el a fost dus în temniță, unde va avea să stea până la moarte. Acolo, în subteranele ei, coborîndu-se pe 20 trepte, se află chilia lui Luccheni; usa este însemnată cu litera C. Această usă

Iconite sfinte. Zilele acestea am primit 50 de iconite, frumos executate, dela firma Carl Pöllath din Schrobenhausen (Bavaria). În dosul iconitelor se află în text românesc o mică descriere a chipului și câte un citat din S. Scriptură. Între cele primite de noi se află de ex.: Nașterea, Invierea și Restigirea Domnului nostru Isus Christos, Adormirea Maicii Domnului, Cina cea de Taină, Sf. Petru, Sf. Marie, Buna Vestire, Sf. George, Sf. Nicolae și altele. Dl Carl Pöllath trimite ori-cui aceste iconite sfinte. 100 bucăți cu diferite chipuri costă 2 mărci, adecă 1 fl. 20 cr. Recomandăm aceste iconite tuturor cari vor să le aibă în casa lor, destăndându-se prinținsele pietatea în sufletele credincioșilor.

Dare de seamă și mulțumită publică.

Subsemnata a luat deja de multă vreme inițiativa a porni o colectă „Boule de neige“, al cărei venit era destinat incendiatiilor din comună Strei-Săcel, de lângă Hațeg.

Circularele ce îmi-său înapoiau, în număr de 82, sunt cernite de îscăliturile milostivilor contribuvenți. Pentru a indica însă numele tuturor ce au contribuit cu obolul lor, ar trebui să fac o dare de seamă chilometrică, de aceea mă mărginesc și indica suma fiecărei circulare cu numele acelei persoane, care a copiat circulara, adecă a aceleia, care ocupă locul întâi al marcei, și a persoanei îscălită mai pe urmă, dela aceea cari am primit circulara.

Multe din stimatele persoane, cari și au luat sarcina a copia circulara, nu-și vor vedea în această dare de seamă numele. Lucrul se explică prin faptul, că eu, din 70 circulare lansate de mine, n-am primit decât 12 originale, ele său infundat de sigur undeva. Si tot astfel de șanse au trebuit să aibă multe dintre copii.

Rezultatul material obținut cu circularele de sub nr. ii de mai jos, e următorul:

Nr. 1 prin dl inginer I. Godini, Slatina, în România 23 fl. 78 cr. Nr. 2 prin dl Dumitru Bursan, București 19 fl. 66 cr. Nr. 3 copiată și primită dela d-soara V. Rimbaș din Brad cu 15 fl. 25 cr. Nr. 4 dela d-soara M. Cosma Sibiului cu 8 fl. Nr. 5 copiată de d-na E. Murășianu și primită dela d-na Hortensia Popescu cu 8 fl. 95 cr. Nr. 6 copiată de d-soara S. Stanescu și primită dela d-soara Valeria Braniste cu 6 fl. 80 cr. Nr. 7, 8, 9, 10, 11 copiate de d-na Helena Gallea, Buricescu Ion, I. Costin și două Anonime, toate din București cu 6 fl. 33 cr. Nr. 12 copiată de d-soara C. Serb și primită dela O. Filipan, cu 5 fl. 15 cr. Nr. 13 original primit dela d-soara Delia Olariu cu 5 fl. Nr. 14 dela d-na M. Alexiu, în Brăila, cu 4 fl. 79 cr. Nr. 15 copiată de d-soara V. Ignat, primită dela d-na C. Serb cu 4 fl. 50 cr. Nr. 16 copiată de A. Roșiescu, primită dela C. Popa cu 4 fl. 30 cr. Nr. 17 copiată de d-soara M. Zige, primită dela d-soara V. Uilacan cu 4 fl. 5 cr. Nr. 18 original primită dela d-soara Veturia Papp, cu 3 fl. 85 cr. Nr. 19 copiată de d-soara C. Serb, primită dela Stefan Seleski cu 3 fl. 65 cr. Nr. 20 primită dela d-soara E. Petrescu din Sibiu cu 3 fl. 60 cr. Nr. 21 copiată de d-na E. Blaga, primită dela P. Givulescu cu 3 fl. 45 cr. Nr. 22 copiată de d-soara M. Spătariu, primită dela d-soara Veturia Papp cu 3 fl. Nr. 23 original primită dela d-soara C. Dănilă cu 2 fl. 75 cr. Nr. 24 copiată de d-na Lucia A. Cosma, primită dela d-na H. Dr. Suciu cu 2 fl. 65 cr. Nr. 25 copiată de d-soara Victoria L. Suciu, primită dela Coriolan Popovici cu 2 fl. 55 cr. Nr. 26 dela Dr. G. Suciu, Hațeg 2 fl. 53 cr. Nr. 27 original primită dela dl Al. Bălașiu cu 2 fl. 20 cr. Nr. 28 original primită dela d-soara Sabina Brote, Sibiu cu 2 fl. 15 cr. Nr. 29 copiată de d-soara M. Steriu, primită dela d-soara Rîți Florescu cu 2 fl. 6 cr. Nr. 30 copiată de d-soara Rîți Florescu, primită dela N. N. cu 2 fl. 5 cr. Nr. 31 copiată de d-soara Cornelia Hotărani, primită dela d-soara Florica Serb cu 2 fl. Nr. 32 copiată de d-soara Sabina Brote cu 1 fl. 90 cr. Nr. 33 copiată de d-soara Delia Marienescu, primită dela dl Emil Costescu cu 1 fl. 90 cr. Nr. 34 copiată de N. N., primită dela I. Ivana cu 1 fl. 80 cr. Nr. 35 copiată de d-soara Pulcheria Căluț și primită dela d-soara Octavia Barbu cu 1 fl. 80 cr. Nr. 36 dela dl G. D. Iuga 1 fl. 80 cr. Nr. 37 original primită dela I. Bomben cu 1 fl. 70 cr. Nr. 38 original primită dela d-soara Virginia Pandrea cu 1 fl. 65 cr. Nr. 39 copiată de I. B., primită dela C. Căciula cu 1 fl. 50 cr. Nr. 40 copiată de d-na R. Onițiu și primită dela d-na A. Dima cu 1 fl. 30 cr. Nr. 41 copiată de I. B., primită dela D. L. cu 1 fl. 35 cr. Nr. 42 copiată de d-soara Ida Pap, primită dela Gh. Lazar, avocat cu 1 fl. 30 cr. Nr. 43 copiată și primită din partea d-soarei Sabina Brote cu 1 fl. 25 cr. Nr. 44 copiată de d-soara Veturia Podobă, primită dela G. Astilan cu 1 fl. 15 cr. Nr. 45 copiată de d-soara Alex. Aiteanu, primită dela M. Aiteanu cu 1 fl. 15 cr.

(Va urma.)

CALINDARUL SEPTEMÂNEI

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
Dum.	a 7-a, a lui Luca (24 d. Rus.), gl. 7, v. 2.	
Dum.	8 (†) Archang.	20 Felice
Luni	9 M. Onisifor	21 Intr. Nasc.
Marti	10 A. Erast	22 Cecilia
Merc.	11 M. Victor	23 Clement
Joi	12 S. Ioan	24 Ioan
Vineri	13 † Ioan Cris	25 Catarina
Sâmb.	14 † A. Filip	26 Conrad

Szám 821—1898. kir. végreh.

(419) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirot birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1897 évi 10007—897 számu végzése következtében Dr. Muntean Aurel ügyvéd által képviselt „Ardeleana“ pénzintézet javára Kazan Iuon I. Petru s. t. ellen 22 frt. s. jár. erejéig 1898. évi szept. hó 15. foganatosított kielégítési végrehajtás után le foglalt és 307 frtra becsült juhak, kecskék, takarmány, süldök, 2 fából készült csűr és szarvasmarhákóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek megtartására a szászvárosi kir. járásbiróságnak 1898. évi V. I. 136/4. számu végzése folytán határidőül Kudsir közszégen adós lakására 1898. évi november hó 26-ik napjának délelőtti 8 órája kitüzetik azzal, hogy az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében az említett ingóságok csak készpénz mellett és esetleg becsáron alul is fognak a legtöbbet igérőnél becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Szászvároson, 1898. évi nov. hó 4.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 967—1898. kir. végreh.

(420) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirot birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbiróságnak V. I. 114/1898. számu végzése folytán Dr. Böck Arnold nagyszebeni ügyvéd által képviselt Braun Ignácz budapesti czég mint alap és a többi felülfoglaltatók javára Hirsch Izidor kudsiri lakos ellen hátrákos 99 frt 18 kr. tőke, ennek 1897. évi július 29-étől járó 6% kamatai, 87 frt 94 kr. eddig és 2 frt 60 kr. árverési kitüzetési költségek erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólag le és felülfoglalt és 500 frtra becsült teljesen felszerelt szikvizgyár, üvegek és gyapotból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbiróságnak V. I. 114/4—1898 számu végzése folytán a helyszínén vagyis Kudsiron adósok lakásán leendő eszközösére határapul 1898. évi november hó 26-ik napjának délelőtti 10 órája kitüzetik, melyhez venni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében csak készpénz mellett és esetleg becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Szászvároson, 1898. évi nov. hó 5.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 471—1898

(421) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbiróság 1898. évi V. I. 196 számu végzése következtében Dr. Moldován Silvius ügyvéd által képviselt Rosiu Iános javára Botean Luca s. t. ellen 61 frt 50 kr. s. jár. erejéig 1898. évi szept. hó 27. foganatosított kielégítési végrehajtás után le foglalt és 344 frtra becsült buza, lovak, takarmány és szekerekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. jibiróság V-255/2 1898. számu végzése folytán 61 frt 50 kr. tőkekötelés, ennek 1897. évi augusztus hó 16 napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 47 frt 16 kr. bírólag már megállapított költségek erejéig Algyógy Alfalun Botean Luca házánál leendő eszközösére 1898. évi november hó 25 napjának délelőtti 9 órája határidőül kitüzetik és azzal hivatnak meg, hogy az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében csak készpénz mellett, a legtöbbet igérőnél becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Algyógon, 1898. évi nov. hó 10.

Schuszter Vilmos,
kir. bir. végrehajtó.

446 szám 1898

(424) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirot birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1897 évi 10007—897 számu végzése következtében Dr. Muntean Aurel ügyvéd által képviselt „Ardeleana“ pénzintézet javára Kazan Iuon I. Petru s. t. ellen 22 frt. s. jár. erejéig 1898. évi szept. hó 15. foganatosított kielégítési végrehajtás után le foglalt és 307 frtra becsült juhak, kecskék, takarmány, süldök, 2 fából készült csűr és szarvasmarhákóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. jibiróság V-57/4 1898. számu végzése folytán 22 frt tőkekötelés, ennek 1895. évi júnus hó 7. napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 35 frt 74 krban bírólag már megállapított költségek erejéig Máda községen Kazan Iuon I. Kazan s. társa házánál leendő eszközösére 1898. évi november hó 23. napjának délelőtti 12 órája határidőül kitüzetik és azzal hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnél becsáron alul is el fognak adatni.

Mely árverésnek az algyógyi kir. jibiróság V. 256/2 1898. számu végzése folytán 20 frt tőkekötelés, ennek 1895. évi júnus hó 7. napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 32 frt 22 krban bírólag már megállapított költségek erejéig Máda községen Kazan Iuon I. Kazan s. társa házánál leendő eszközösére 1898. évi november hó 23. napjának délelőtti 12 órája határidőül kitüzetik és azzal hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnél becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Algyógon, 1898. évi nov. hó 9-én.

Schuszter Vilmos,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 757—1898.

(428) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbiróság 1898. évi Sp-182/3 számu végzése következtében Dr. Muntean Aurel ügyvéd által képviselt Ardeleana pénzintézet javára Kazan Iuon I. Nicolae s. t. ellen 71 frt s. jár. erejéig 1898. évi szept. hó 14. foganatosított kielégítési végrehajtás után le foglalt és 334 frtra becsült lovak, szarvasmarhák, süldök, takarmány és szilva csefreből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hâtszegi kir. járásbiróság 1898. V. 605/2 számu végzése folytán 232 frt 50 kr. tőkekötelés, ennek 1898. évi március hó 14-től járó 6% kamatai, 45 frt 15 krban bírólag már megállapított költségek erejéig Kernyesden id. Hika Moisze házánál leendő eszközösére 1898. évi november hó 30-án délelőtti 2 órája határidőül kitüzetik és azzal hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnél becsáron alul is el fognak adatni.

Amenyiben az elárverezendő ingóságok mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Hâtszegen, 1898. évi nov. hó 6-án.

Csucs Gyula,
kir. bir. végrehajtó.

Anunt.

In neguțătoria de modă și manufaktură a subsemnatului se primește un băiat cu purtare morală bună ca

Practicant.

Se cere